

(آب را گل نکنیم) (۲)

(در فرو دست انگار   کفتری می خورد آب) (۲)
(یا که در بیشه ای دور   سیره ای پر می شوید
یا که در آبادی   کوزه ای پر می گردد) (۲)

(آب را گل نکنیم) (۲)

شاید این آب روان   می رود پای سپیداری
تا فرو شوید   اندوه دلی

(دست درویشی شاید

نان خشکیده فرو برده در آن) (۲)

(چه گوارا این آب   چه زلال این رود) (۲)

(مردمان سر رود) (۲)   آب را می فهمند

گل نکردندش   باری (آب را گل نکنیم) (۲)

(ل ل ل ل) (۴)

ما نیز   (آب را گل نکنیم) (۲)

آب را گل نکنیم